

findes, med børn, som ikke har de forældre, som det siges de har osv. Så det er det ene.

Kl. 17.25

Det andet moment er spørgsmålet om rimeligheden, for vi skal jo sammenligne disse børn med nogle, som er kommet med deres forældre fra et andet land, og som måske har været i Danmark i længere tid end dem, der er adopteret. Der kan også være tale om et rimelighedsargument. Så der er et muligt misbrugsargument og et rimelighedsargument.

Så kan man med rette sige, at det sikkert er uendeligt få, det drejer sig om. Ja, det, vi taler om her, er under alle omstændigheder uendeligt få børn. Jeg har anslået, at det måske drejer sig om tre personer i løbet af ti år, som overhovedet kommer til at mærke, at det kan være anderledes at være adopteret end ikke at være adopteret. Hvorfor? Det er jo, fordi lovforslaget handler om en lempelse. Vi fjerner tilknytningskravet for alle, som har været statsborgere i 28 år eller har været her i Danmark fra barnsben i 28 år.

De eksempler, vi taler om, er altså tilfælde, hvor der er en, som er adopteret efter det fjerde år, som derefter emigrerer, og som derefter vil emigrere tilbage med en udenlandsk ægtefælle. Det er kun i det tilfælde, der kan blive et problem. Og det er altså ikke nogen stor sandsynlighed. Så skal jeg lige føje til, at det jo kun er et problem, hvis vedkommende vil emigrere tilbage meget tidligt, for hvis vedkommende har været her i 28 år efter adoptionen, er der jo ikke noget problem.

Men husk også rimelighedsargumentet over for dem, som faktisk kom her sammen med deres forældre i 3-års-alderen. Skal de stilles så meget dårligere end en, der blev adopteret i 17-års-alderen? Det bliver de jo, hvis vi følger forslagsstillerens argumenter. Så et eller andet sted skal grænsen gå.

Regeringspartierne har altså aftalt med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, at vi sætter grænsen ved disse 4 år, hvilket løser næsten alle problemerne. Og jeg vil gerne takke Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti for et rigtig godt samarbejde om det – man kan næsten kalde det det nationale kompromis om udlændingepolitikken.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen det er vidunderligt. Altså et nationalt kompromis, der handler om, at adopterede børn, der kommer til Danmark, skal diskrimine-

res i forhold til folk, der har boet her altid! Man kunne måske kalde det et nationalistisk kompromis.

Bortset fra det må jeg indrømme, at jeg simpelt hen ikke forstod integrationsministerens besvarelse. Vi er altså ude i, formentlig på grund af nogle andre familiemønstre, at nogle måske vil adoptere nogle børn og på den måde få dem hertil, som måske oven i købet har den idé, at de skal tvangsgiftes. O.k. muligvis, men hvorfor gør det en forskel, om de er 3 år eller 5 år? Man kan da præcis lige så godt adoptere børn, der er 3 år, med det formål, som man kan adoptere børn, der er 5 år. Det gør da overhovedet ikke nogen forskel.

Hvis ministeren endelig har behov for et argument for, at det at være adopteret er en særstilling, er det jo, fordi de faktisk er tvangsindført i landet. De er fuldstændig uden nogen muligheder for at værge for sig. De har ikke nogen ret til at sige, at de ikke vil til Danmark. Deres situation er fuldstændig retsløs i forhold til en familie. Her har familien i det mindste taget ansvaret for, at de kommer til Danmark. Derfor er det da rimeligt, at de folk, der bliver transporteret til Danmark, får lige rettigheder med de folk, der bor her i forvejen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg fik ikke noget svar fra integrationsministeren på, hvad Justitsministeriet havde givet af redegørelse om det her ændringsforslag. I og med jeg ikke får noget svar, må jeg gå ud fra, at integrationsministeren på egen hånd uden at involvere justitsministeren har ændret på de faktiske forhold i justitsministerens arbejdsområde. Det må være en sag inden for regeringens rammer.

Kl. 17.30

Hvis man ser på adoptionsforeningernes henvendelse, er det, der kommer til at ske, at vi kan risikere, at vi fremover ikke kan få så mange børn til adoption, fordi de lande, der er indstillet på og har lavet aftale med Danmark om, at de gerne vil give os børn til adoption, ser meget omhyggeligt på, hvorvidt der sker diskrimination. Dette er diskrimination.

Samtidig forstår jeg stadig væk ikke, og jeg mener ikke, at integrationsministeren har forklaret det, hvordan den her situation rent konkret kan opstå, at man utilsigtet kan lave snyd, således at der kommer en utilsigtet familiesammenføring. Regner integrationsministeren ikke med,